

har søgt at holde Valgmaaden til politiske Valg, til lovgivende Forsamlinger og Valgmaaden til Kommuneraad sondret saameget som muligt fra hinanden, idet jeg har foreslaaet, at man i Kommunen skulde indføre en Valgmaade efter Opsummering af de Skatter, der hyses, saaledes at en vis Sum gav Afgang til at have een Stemme, der skulde møde som stemmeberettiget; havde dette fundet Bifald, vilde vi nu have været udenfor de Klassestridigheder, som ere i høieste Grad skadelige. Jeg skal anføre, at naar vi ved vore Valg til Folkethinget hyppig i det Dieblif, da man arbejder paa Valg, see de saakaldte politiske og nationale Spørgsmaal bragte paa Bane, især de sidste, fordi de ere mindst tydelige og meest mysteriøse, da er det mere begrundet i at forstyrre end at fremme Valget, eftersom den eneste politiske Mission eller Sendelse, vi her have, er at være Valgmænd til Rigsraadet; den hele øvrige politiske Sendelse er jo ikke her tilstede. Hvad vi mulig kunne komme til at gjøre i et givet Dieblif, er en ganske anden Sag; men som Regel, liggende i vor Lov, er en saadan Sendelse ikke tilstede, og det Exempel fra et andet Thing, som er anført, kan ikke gjælde for os; jeg troer derfor, at den ærede Rigsdagsmand havde gjort bedre i ikke at bringe dette paa Bane. Derimod er der et andet og meget vigtigt Spørgsmaal, som ligger for ved Valgene til Folkethinget, og som gjør dem i væsentlig Grad forskjellig fra Valgene til Kommunerne i det Hele taget. Jeg taler egentlig ikke om den lovgivende Magt i det Hele, men jeg skal bemærke, at alle de store Samfunds-spørgsmaal ligge for her og ikke i Kommunerne, hvilket er en væsentlig Forskjel; Kommunen er et Redskab for den styrende Statsmagts Udøvelse af sin Villie, den har en Ret til at tillempe den, at ordne den, men den har ikke Noget, der ligner en Bestatningsret; den har vel Afgjørelsen af visse økonomiske Spørgsmaal, men dette kan slet ikke sammenlignes med den Bestatningsret, vi have. Den Betragtning, at det er de økonomiske Formaal i en mere underordnet Kreds, som hovedsagelig maae bestjæftige Amtsrådene og Sognekommunerne, deler jeg fuldkommen med den ærede

Taler, og det skal man vel holde sig for Die i det Dieblif, da man søger at ordne Valgreglerne for de Raad, som skulle styre disse Anliggender; med den ærede Indenrigsminister deler jeg ogsaa den Betragtning, at Intet er mere krænkende for en Vælger, end at man stiller en Valgbarheds-census op for ham, men da jeg anseer det for at være af største Vigtighed, at vi — skjøndt den ærede Indenrigsminister har anthydet, hvad vi da ogsaa kunde vide af os selv, at dette Forslag ikke kan blive til Lov i nærværende Sæssion — i dette Dieblif gaae ind paa Forslaget i en bestemt Skikkelse, saa vil jeg heelt igjennem stemme med Fleertallet, hvad enten Lovforslagets Form der ved bliver den efter min Mening heldigste eller ikke, for at vi dog endelig kunne faae et Udryk for den Form, som vi i dette Dieblif her i Thinget betragte som den rette. Derjom jeg forstod den ærede Indenrigsminister ret, saa er det hans Mening, at han ligeoverfor Lovforslaget, som det foreligger, ikke paa nogen bestemt Maade vil udtale sig om, hvorvidt han som Indenrigsminister vilde kunne modtage det og forelægge det for Hans Majestæt Kongen til Stadfæstelse, men jeg vilde ønske, at dette var blevet endnu klarere udtalt af den ærede Indenrigsminister, og jeg vil endnu sige, at en saadan Udtalelse fuldkommen vilde stemme med hans Stilling som Indenrigsminister paa en Tid, hvor han ikke kan sige: Jeg vil være i Stand til at forelægge Loven for Hans Majestæt Kongen, saaledes som den nu bliver vedtagen her i Thinget, idet den endnu ikke har passeret den anden Deel af Rigsdagen og ikke kan blive færdig i denne Sæssion, hvorved Spørgsmaalet altsaa ikke vil faae nogen praktisk Betydning. Den ærede Indenrigsminister sagde, at han har stillet Forslaget under Nr. 11, før han havde haft Leilighed til at overveie med sig selv, hvorvidt han kunde tiltræde Fleertallets Forslag eller Lovforslaget, saaledes som det foreligger med de vedtagne Ændringer, medens han dog vilde ansee det for en væsentlig Betingelse for at skjænke Loven sin hyderligere Understøttelse, at det vedtoges; men det forekommer mig, at ligeoverfor den Stilling, han har indtaget med Hensyn til Hovedforslaget, vil det være det Naturligste for ham at tage Ændrings-